

[Transcript] Studio N / Nepřehnal to tentokrát Macron?

Je pondělí 20. března, posloucháte Studio N, tady je Filip Titlbach.
Dnes o tom, proč ve Francii pokračují masivní protesty?
Dnes o tom, proč ve Francii pokračují masivní protesty?
Na pět ve společnosti se ale vyostřilo,
když vláda prezidenta Emanuela Macrona oznámila,
obejde poslance a zákon prostě přijme bez hlasování.
Jedinou cestou, jak reformu zastavit, je vyslovit vládě premiérky Elisabeth Born nedůvěru.
Hlasování o ní opozičně už vyvolala.
O osudu současné francouzské vlády a penzijní reformy se bude hlasovat dneska odpoledne.
Může vláda padnout a nepřepočítal se tento krát Macron,
o tom budu mluvit se zpravodajem a publicistou franciškem kalendou,
který je ve Francii, francišku vítej, ahoj.
Já začnu možná takovou symbolickou otázkou, řekněme,
protože se objevovala zpráva, že ve stávce pokračují i pařížští popeláři a uklízeči.
A město se proto noří dohromady nevězezených odpadků.
V sobotu odpoledne v hlavním městě bylo asi deset tisíc tun.
Tak se říkám, jak ty vyparají francouzské ulice?
Já si mám jeho sepný skočenosti, protože nedávno se podobně stávkovalo
i na ulicích Marsy, a teď opravdu zavplaveny hromadami odpadků.
A jak už to tak občasno v velkých francouzských městech bývá z odpadky.
Nebo ve všech velkých městech asi bývá z odpadky se začali na ulicích objevovat
také velká množství kriz, které jsou v Marsy i v paříži
poměrně často i bez těch odpadků, ale v tomhle je to opravdu byla záplava.
Takže je to samozřejmě strašné.
Sou místa, která si ten svaz odpadku zařizují sama,
nebo si dokázali zařít nějaký alternativný svaz odpadku,
ale to jsou samozřejmě čtvrtě, kde bydlí bohatí lidé a většinou,
která opravdu super bohatí lidé.
Takže se dovedu představit, že v paříži to teď bude podobná hrůza
a k tomu, která samozřejmě občas ty odpadky někdo zapálí
a těžkou lidem tomu, že protestuje, nebo kvůli tomu, že už to nemůže vydržet.
Ty odpadky se hromadí, teda většinou kolem nějakých kontejnerů
a v okolí, ale pak zase ty kresy třeba to roztahají na další nístán
takže to je, nebo ptáci taky, že to je poměně nepříjemný zážitek.
Akromě toho, že francouzská metropole smrdí,
nejen o na teda a že tam pobíhají kresy,
tak jak vypadají ty samotné protesty,
jsou to jako násilné protesty, jsou to hromadné, masivní protesty?
Ty protesty, teda probíhají v podstatě úplně všechny,
po celé Francii, v menší nebo větší míře,
samozřejmě ty největší se soustředí právě do Paříže, do Leonu, do Marse,
do těch větších měst, ale časem tím říct,
že třeba i v menší vesnicích a městečkách člověk může narazit na nějaké volkady
nebo na to, že se před třeba místním,

[Transcript] Studio N / Nepřehnal to tentokrát Macron?

nebo přecínle místní samozprávy,
slo máží několik desítek v některých případech,
třeba i stovek lidí.

V mětě netěk protestuje samozřejmě,
je celá klidná, nenásilná, boužel,

ale teda ve Francii v několika dalších velkých městech
a vím, že je to jak tady v Marse, tak i v Leonu na příklad,
tak se přes víkend a vlastně už ve čtvrtých večer,
protože k tomu obytí parlamentů došlo právě večtotek,

tak se objevovali násilné incidenty,
nejčastě je to takové menší rabování,
obchodů, zapalování aut, nembo třeba motorek,
zapalování právě těch odpadků

a nevím, mám po cíle Francouzi prostě rád něco zapaloví,
takže toho je od některé byla z toho spoustavý lidí
i chtěl bych zdůraznit, že to je pořád relativně menšinová záležitost,
není to něco, co by se dělo většinou a většinou naopak těj organizátory,
se tomu velmi snaží zabránit,

ale úplno říct, že zvláště o víkendu

a speciálně v ten čtvrték tak od nětěch protestu bylo na prosto spontánní,
vlastně nemělo žádné vůce, organizátory a tak dále,
takže tam to bylo ještě o něco služitejší to kontrolovat,

takhle protesty stejně jako i ND, věc je tě vždycky využí takové radikální bojů
jak už extrémní levice, takhle extrémní pravice a dělají na ulicích borbía.

No, ono to trvá už několik týdnů,

já jsem právě říkal v úvodu, že teď te dlouhé protesty mají nový motor,
protože jak si zmínil tak francouzská vláda se rozhodla prosadit duchodovou reformu
bez hlasování poslanců.

Proč se to stalo, proč přistoupila k tak kontroveršnému kroku?

Ona na tomá sůstavy na rok je to vlastně článek ústavě 493,
který umožňuje v případě, že se nenajde dostatečná většina v parlamentu,
tak aby vlastně vláda sama sebe nadlá,

jak potenciálně zahobědč prosadila tým způsobem nějaký zákon.

Na nejčastě se tedy tímhle způsobem prosazovali třeba rozpočtové zákony
a mimo jiné to tak před několika měsíců dělala i současná vláda Eviza Bedbornovec
a často poměrně se tím taky prosazují nepopulární reformy.

V tuhle fíli situace taková, že vlastně Macron po posledních parlamentních volbách
jeho strana nemajím v parlamentu většinou, o tom jsme se ostatně tady zholu bavili
a musí tedy tu většinu hledat a mimo jiné i kvůli velmi masivním obstrukcím
hlavně teda extrémní pravěc a krajní levice v parlamentu,
tak by to projednávání bylo hodně komplikované a není jasné,
jestli by se ta většina našla asi spíšešné.

Vlastně ona se Macronová vláda hodně opírá o takou tradiční pravěcou stranu,
která se mnoje republikáni a z toho tedy má polně nepovrdnou většinu,

[Transcript] Studio N / Nepřehnal to tentokrát Macron?

ale tam jsou velké dvětřetiny spory o to,
jestli tu reformu podpořit, spousta lidí stále strane z republikán by si přálá,
aby ta reforma byla mnohem drastyčtější, že vlastně nejde dost aleko,
tak se objevují i hlasi mezi těmi menšími, spojdeckými stranami.
U Macrona tam jsou vlastně jednotlivci, kteří zase považují tu reformu za až psíliš, psíliš prísnu,
psíliš krudou k francouzům.
A proto, tedy ta situace se nakonec vyřešela tím s sobem,
který není plně netredičný, mě to vlastně poste,
kde je od začátku 5. republiky francouzská vláda tenhle instrument použila,
ale vlastně se zdává čindálíc nepopulárním uvěřenosti.
A co ta reforma obsahuje? Já vím, že počítá třeba s postupným zvýšením věku odchodu do důchodu
z 2 a 60 na 4 a 60 let. To je ta hlavní rozbuška?
To je to, proč lidi vycházejí ven a spolusně mi tedy nový ekresy?
Ano, řekl by, že to je ta hlavní rozbuška s tím,
že se vlastně ten odchod domkodu bude zvyšovat v proběrou příštých 7 let.
A spousta lidí vlastně se nesmířila ani s tím,
že se v roce 2010 ten věk odchodu do důchodu zvýšil na těch současných 2 a 60 let.
Takže je velká část společnosti a vlastně je velká část politického spektra,
jmenovitě, jak teda Marín Lipénova a její krajní pravěcová strana,
národní zhromáždění, tak i ta krajní levice,
tak je velká část politického spektra i společností.
Teří neopak žádají snížení věku odchodu do důchodu zpátky na 60,
to tedy vysí po všech ulicích plakáty, které říkají zpátky na 60.
A pak ještě jedna kontroverzní věc,
v té reformie je, že vlastně současný důchodový systém ve Francie má obrovské mažství výmek,
které se týkaj především státní zaměstanců,
a zaměstanců takových těch typických francouzských státních podniků,
jako jsou státní železnice, jako jsou metra v jednotlivých městech a podobně.
A takže těchhle lidé velice často díky měmká mohou chodit do penze už po 50,
vlastně extrémně v Rzyna, neřekněme Evropské poměry.
A těchhle lidé se samozřejmě těch výmek nechtějí zbavit,
takže to je něco, co na čem mě mohli tě záleží,
a těchhle zaměstancy státních podniků jsou takovým jádrem těch protespicí
a taky jejich právě odborové svazy,
jsou těj samozřejmě některé protesty, organizují a vyvolávají.
Vždycky v takových situacích se hledá vyník, kdo za to může.
A tady je jasné, že francouzský systém je jiný než ten český, tak mi zajímá.
Jak moc jdou protesty za premiérkou Elizabeth Bourne?
A jak moc za presidentem Macronem?
Je to něco, s čím vydírazná část francouzské společnosti nesou nějaký 70% francouzů se dlouhodobě
vyslomuje ve všechno průvrsku měch proti té reformě
a oni považují za reformu, která je Macronová,
ta Bournova je tam vlastně spíše takovou tvází.
Té subčasné vlády, kterou je ale možné dělat,

náhradit, případě potřeba.

Měkterí komentátoři v Česku třeba Petr Janiška v svých komentářích píše, že ty boužlivé protesty má na svědomí extrémní levice.

Janiška píše, že té, cituje, jí o reformu vůbec nejde a jenom využívá příležitosti poprace spolicí, zapolovat popelnice a vytvářet chaos.

Je to tak? Nímáš to stejně?

Těch extrémních bojů bych asi ano,

ale neřekl bych, že to je jenom extrémní levice.

Prostě, když už se podáme do nedávné minulosti

do těch protestů, tak zvaný žnutých vezd,

tak to taky nebyla jenom levice,

vlastně spolstatěch lidí je prostě jenom prostrovaná,

jsou tohle lidi, kteří nemusí být nějak politicky angažování vůbec,

nemusí mít ani žádné konkrétní politické názory,

ale tohle je příležitost, jak tu frustracidát navinek.

Takže s tím bych to úplně nespojeval,

ale je pravdá, že ta krajíní levice parlamentní

reprezentovaná teda vlastně stranou nebo hnutím kolem

několika násovného prezidentského kandidáta

Žanály Kamp, Melanchona,

že vlastně třeba dělá poměrně hlasité,

až bych řekl netradičně drstné

protestyčá na té kutě parlamentu,

že opravdu křičí, dupé, má tam různé transparenty

v tom, že seková takvým zúbem, na který

ten francouzky parlament není ještě tak bolí zvyklí,

a samozřejmě tím trošku přilevá do ovni

i v té společnosti a od spousty,

ich poslančují možné sešit velmi radikám,

výádřením, které mají mobilizovat lidi na ulicích,

a tam bych řekl, že ta krajíní nebo extrémní levice

opravdu přilevá do ovni, ale myslím,

že je velká část těch toho násilí a politická,

že se to vlastně objevuje ve Francí znovu a znovu

přívůzných příležitosti.

Já možná na to hlav, že ještě jiným názorem,

protože novinářka Eva Svobodová,

zase prodeník Alarm, píše, že při protestech

už nejde jenom od úchody, ale i o podobu demokracie.

A u toho mě napadá kohovlastně ta současná krize posílí.

Ještě to bude ve výsledku znamenat,

že z toho nutně budou těžit extremistické proudy,

budou mít silnější zastoupení ve společnosti v politice a tak dál.

[Transcript] Studio N / Nepřehnal to tentokrát Macron?

Já si myslím, že asi ano,
asi jak teda extrémní levice, tak extrémní pravice posílí
zřejmě s tím, že padá vlastně popularita makroná
a s tím, že už v lóvodobě se rozložili
ty velké levicovek, tradiční levicové a právicové strany,
tedže není jasné,
jestli nebo kdo vlastně makroná,
pak v těch příštích prezidentských volbách narádí,
jestli se podaří udržet jeho koalici,
jestli se ta šersí koalici vlastně takhle úplně nediskredituje,
takže samozřejmě ano,
ta současná společenská atmosféra toho tak nahrává
a vlastně jak extrémní levice,
tak extrémní pravice mají různé názory na to,
jak by měl ten francouzský systém,
ta francouzská demokracia, jak by měl vypadat,
ale v podstatě jsou to názory,
které nejsou úplně v souhladnu s tím systémem současným.
Takže v obou připadají předpokládají,
že by se ten systém jel posunout někam jinám,
a je taky pravdá, že ten článek 493 francouzské ústavy
je teď nově poměrně v MED,
že francí hodně vykládán a právě těmi zpíše kráně levy,
co by mi hlasí jako něco velmi proti demokratické,
jako taký element, který je specificky francouzky
a který spíš dokazuje,
že ta válta republika není dostatečně demokratická.
To je element do specificky,
nevím o tom, že by to měla nějaká jiná země,
jsou země s plným prezidentským systémem,
kde je možné určitá věci prosadit pomocí dekretu
a to bych řekl, že je tomu asi tak nejbližší.
Jak jsem říkal v uvoru,
tak vlastně jedinou cestou, jak teď ten zákon zastavit,
je teda nejspíš vyslovení nedůvěry v ládi.
Hlasování o vyslovení nedůvěry má začít dneska odpoledne.
Taky neduchá otázka padne současná vláda francouzka?
Ne, asi nepadne podle ševo francouzská media
se to snažila vypočítat, tak dneska,
jak to bude chybět nejméně deset vlasů,
k tomu vlastně tomu, aby v francí mohla padnout vláda.
Vyslovení nedůvěry se pro tom musí vyslít
absolutní většina všek poslanců,
takže nejí možné srnout vládo tím,

že někdo je nekřít to mén,
že prostě jak se říká v Česku, vlasuje nohama.
A to se vlastně za celou vyslovení francouzské báte
republiky stalo jednou, jedinkrát, a to v roce 1962.
A ještě ke všemu to nemělo souvislost
s tím článkem ústavu, o kterém se tady bavíme.
Takže je to extrémně neobvyklá záležitost.
Zdá se, že na to prostě není dostatek hlasů
a v podstatě to vysí na poslancích
té pravidsové strany republikání,
který jsem se bavil, kde vedení jasně říká,
že si nepředí v žádném případě,
aby jejich poslanci tímhle s úsobem vlasovali
a zdá se, že to bude spíša menšina,
která tak bude hlasovat.
Ani v podstatě teď ovedně bojí o přežití,
by se dalo říct, protože další instrument,
který má francouzský prezident
jako ten opravdu hodně mocný
hráč na francouzské politické scéně,
to, že on ten parlament může taky rozpustit.
A tím pádem, pokud to udělá,
tak vlastně strany jako sou republikání,
tak tedy se pravděpodobně osladí
ještě více ve prospěch té francouzské krajní pravice
a je otázka, zamořeně,
jak by si vedle Makronová vlastní straná,
ale asi tam o to není koněžájem.
Ještě bych dodal,
že vlastně je ještě jeden z úsobo,
kterém se teď mluví,
jak tu reformu pensí, ale spomalit
a to je vipsání referendum,
které si vlastně může parlament
a potážmo tedy občané,
si ho můžou vynutit.
Pokud je pro to dostatečné množství poslanci,
myslím si, že to je jedna pěti na všech člen
obu komor parlamentu
a také deset procent,
podpisy deseti procent všech voličů,
což je nějaký čtyři a půl,
pět milionů lidíš tuhle chvíli.
A to už teda v tuhle chvíli vlastně

ledice v parlamentu navrhla
a z největší pravděpodobnosti
se tedy začnou zdírat podpisy
a v takovém případě podle názoru
části právních expertů,
když ty názory sáto rozcház,
by na 9 příštích měsících
ta reforma nevešla v platnost
a pozastavila by se to,
aby vyšla v platnost
a pak pokud by se tedy podařilo
dostánout z těch požadavků,
tak by se pak oní vlastovalo v referendum.
A řeknám ještě, když nepadne vláda
dneska nebo zítra,
tak co v tom dlouhodobém pohledu?
Macron dokázal ustát už celou řadu krizí,
třeba hnutí žlutý vest,
pandemi, covidu, 19 a tak dál.
Může francouzská vláda
ustát tohle?
V dlouhodobém měřítku?
No, zřejmě, je největší právě
ne ta sama francouzská vláda.
Jak už jsem říkal,
Dáser čekával,
že on tu vládu
a opmění
při nejmenším samozině problém
pro Macron je zase ten,
že nemá to většino v tam parlamentu.
Takže pokud se bude chci prohlasovat
novou vládu,
tak ta musí získat
dvěru parlamentu
a to je to může trochu komplikovat.
Ale on by třeba mohl právě
nějakým, udělal nějakým
střítsným krok těm republikánům,
možná jich při zváníc do vlády
nebo nějakým způsobem
s nimi více spolupracovat.
Tím pádem to by mohl být
jeden ze způsobů,

jak trošku uklidnit situaci
na parlamentní půdě.
Otázka,
jestli by to nějak
uklidnělo situaci
ve společnosti,
další děch,
co můžem dělat,
už jsem změňoval,
může rozkustit parlament,
vypsel předčasné parlamentu,
vlastně to by byl taký jeden ze způsobů,
jak by Macron mohl tu reformu
dát, k jakému si lidovému
referendu s vým způsobem.
Takže tady tím by si mohlo
trošku obnovit legitimitu,
ale za prvé i otázka,
jestli by měl možnost
v těch parlamentů
vládku spět
víc než úspěl na posledit,
což se teda v současné situaci
a za něho současné
neoblivy,
která podobně
jako neoblivaté reformy
osahujet,
takžka 70% obyvatel
a takže otázka
jestli by mu to nějakým
zkůsobem pomovo.
Takhle zdálky z Prahy,
když člověk v médiích
sleduje ty fotky
a videa francouzských ulic,
se to zdá,
že Macron je vlastně
teď takovým veřejným
nepřítelem číslo jedna.
Mě zajímalo,
jak velkou mají
jeho kroky ve Franci
podporu,

jestli teda vůbec nějakou mají.
Na kolik je to oblíbený
líder ve Francii?
Ne, on je nenároděný
líder stejně jako všichni
ostatní francouzské prezidenti
v posledním době,
možná tak na posledy
Jacques Chirac
mělo nějakou
jako relativní oblivu
ve řezání,
že by to nebyl člověk,
o kterém by se francouzi
v soukromných rozhovonech
bavili s opovržením
a spod odporem.
Ale řekl bych,
že o té doby
od vlastně Nikola Sazarkozy
o každý jednotný
francouzský prezident
se stal
absolutní nekřiptelem.
Proto bylo s ním způsobem
vlastně šopující a historické,
že se Macronovik
bezpodařilo znovu z výtězi
často, že taklým,
bychom mohli říct,
zpíše tím,
že měl štěstí,
že proti němu stanul
a právě Maríle Pénová.
Ale Macron,
myslím,
že jsem nenarazel na nikovol,
nikdy,
kdo by Macrona obhájoval,
fakt ani na jednoho člověka.
Nacházli se v medích,
samozřejmě jsou
např. některé
deníky

nebo týdeníky,
které jsou břížená,
nezvláště teda
v poslední době
cpíše ty pravičné,
ale
ale v podstatě i lidé,
kteří třeba
tu reformu důchodu podporují,
tak mi vždycky říkali
i bučto to,
že bych chtěli,
aby byla přísnýšia
nebo jen prostě
bědní Macron,
jako osoba
z nějakých jiných důvodů,
třeba.
Jak se vlastně dají
prosazovat zákony
s rozzuřeným davem
za okny?
No, tak,
v francii se to
dání znovu a znovu
více méně ten recept je ten,
že potřeba ten zákon,
která prosadit
budto parlamentem,
když má ten prezident
dostatečnou většinou
a pokud jí nemá,
tak tím lidým způsobem
z největší pravdy
podobnosti můjto láda
nepadne,
a pak je potřeba
čekat.
Čekat týdny,
někdy v měsíce
a ono se teď
nebo postěji uklidným.
Takže tímhle způsobem
vlastně procházeli

ténvě šeknit
reformy v posledních letech,
obrovské mobilizace,
obrovského množství protestů
a někdy teda i
někdy v náselních protestů
a když má ten lidr
dostatečnou trpěnilost
tak většinou prosedí
to, co je potřeba,
ale je to taky
většinou zaplatil
ve volbach.
Tak ještě poslední otázka.
Mě by zajmalo,
takhle, francouzi jsou z námý
tím, že demonstrují
prakticky jenom tak
jako skratochvíle,
že to mají
trochu v národní povaze.
Ty si říkalo,
že oni třeba rádět něco
zapalují neustále.
Není to i ten lepší případ?
No, tak je to samozřejmě
i ten lepší případ,
ale pro něj
nebo pro velkou čáspolečnosti
je to reformálně
co, co je desí
ani nechtít pro pracu
nebo ani nechtít do důchodu
později.
A myslím si,
že kdyby se výzkuní
zeptal té měř,
jaké okoly občaná,
kde je kolí nená světě
tak taky nemreští
dít od dva roky
později do důchodu.
A ve Francí,
musím říct, je samozřejmě

zaměstnání
ještě o něco jiný,
než mnohdy zemí
zvláště v těch zemích
více na sever.
Takže práce
tady je vnímána nás
píše jako povinnost,
jako něco,
co většina lidí
nedělá
s nějakým velkým potěšením
a píše si přeje,
aby si mohla užívat
ten život,
aby mohla,
což si myslím,
že v pořádku,
jestli to tak
bezkutečnosti by
měla většina obyvatel
ve většině zemích,
akorát,
že tady ve Francii
se opravdu právo na to
nemít život
složenou z práce
staví téměř
lidským práve
v něčem,
na čem opravdu
velká část společnosti trvá.
A stejně tak musím říct,
že velká část společnosti
opravdu velmi silně trvá
na tom,
že mají lidé právo protestovat,
že mají právo demonstrovat,
stávkovat
a teď třeba
opět zažíváme
v souvislosti právě
s těmi protesty
proti benzínové reformě

[Transcript] Studio N / Nepřehnal to tentokrát Macron?

po několikám měsících
opět nedostatek benzínu,
vlášte tady na jihu Francí,
protože stávkují
za městancera fenéry,
tak se opakuje.
A lidé těžce
jezdí tědné benzínové
pumpy podruvé,
čevali investřirení
pět nebo deset,
jedou daleko,
několik kilometrů,
nebo pak stojí hodinu
ve frontě,
aby mohli natankovat,
ale když se s nimi bavíte,
tak vám řeknou,
ne, oni na to mají právo,
oni dělejí dobře,
že stávkují,
protože mají právo na důstojní plát,
mají právo na to,
aby nešli moc pozdě do chodu.
A tak dále,
takže ta společnost
je v tomhle oledu naleděná,
podstatně tolerantně,
těmhle projeví nespokojenosti.
Jak by to vypadalo v Česku,
kdyby to režili francouzi?
To já nevím,
tak možná bychom bude bováci,
a nebo bychom si ten,
že bychom dokázali nic užínvatel.
Můžná potřeba li přeci jenom
tady nedávno pro bleskli
nějaké debaty o tom,
že by se odchodu do důchodu
mohl zvičit našli 67 let,
když jsem se to tak krátce procházel,
tak kde bychom na tom byli
nejmůž na svět,
nebo je minimálně jedna z těch

mála vyspilízení,
která by šla takhle dalajkol.
A neměl se pocit,
že okamžitě objevili tisíce lidí
v ulicích, kteří by začali křičet,
ne, to se nesmí stát.
Z nějakého důvodu se teda daří
jako pro ruským silám několik mobilizovat.
To je pravda,
jako tisíce lidí,
ale to, že někdo vlastně sáhne
na tyhle tě poměně
základní práva,
jako je možnost dít do důchodu
v nějakém dobrém zdravotním stavu
a relativně brzkém věku,
tak to tady nevyubolávala
až tak obrovskou nespokojenost.
Tak třeba trochu by to pomohlo,
samozřejmě, když se zajde moc daleko,
tak bychom taky mohli čas vankrotovat
jako stát, což se možná Franci
postupně povede s tím,
když se bude dále
zvyšovat stát, blokat, tak dále,
takže s mírou možná,
by to tady mělo i pozitivní důsledky.
Inspiraci z Franci je přenesl publicista
a z pravuda i Franciše kalenda.
Franciškomosti děkuju a měj se hezky.
Ahoj.
Děkuju.
A teď už jsou na řadě zprávy,
které by vás dneska neměli minut.
O víkendu na Ukrajině padl Český dobrovolník,
který bojoval na ukrajinské straně.
Informaci dnes potvrdil mluvčí ministerstva
zahrani Či Daniel Draké.
Podle informací rezortu jde o 2. takový případ
za poslední rok.
Donald Trump odhaduje,
že bude v úterí zatčen.
Oznámil to na své sociální síti.
Týden v úterí bude zatčen

[Transcript] Studio N / Nepřehnal to tentokrát Macron?

s daleka nejvýznamnější republikánský kandidát,
napsal Trump.
Federalní vyšetřovatelého vyšetřují kvůli penězům,
které jeho bývalý právník vyplatil
Trumpovým jménem Pornohračce Stormy Deniels
z zamelčení předvolbami.
Saudský král pozval iránského prezidenta
na návštěvu do své země.
V dopy se také ocenil nedávnou dohodu
o obnovení diplomatických styků
s jednou v Pekingu.
Čínský vůdce sitím Pchink přiletěl do Moskvy,
píší to světové agentury s odvoláním na Čínská a růzká média.
Letón s Čínskou hlavou státu podle nich přistál na letišti v Nukovu.
A vedoucí prezidentské kanceláře Jana Vohralíková
získala bezpečnostní prověrku na stupeň důvěrné,
bude žádat o stupeň tajné.
A na závěr, ještě jízlivá poznámka,
v Ladimir Potěn se dostal dohledáčku
mezinárodního trestního soudu v hágu,
který na něj vydal zatikač.
Dostal se tím do společnosti lidí,
kampatří, mezi africké diktátory,
válečníky a násilníky.
Gratulujeme.
Míttra.